

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רנה	שם משפחה: חג'ג'
-----------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: חג'ג'	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רנה	שם נעורים: Hagege	בלועזית
מקום לידה (ישוב, מחוז): סוס	שם פרטי של האב: פנחס	מין: ז / נ	תאריך לידה: 13.1.1930
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם פרטי ושם נעורים של האם: רזל ביטבול	מקום לידה: סוס	ארץ לידה: טוניס
שם פרטי לפני המלחמה:	שם נעורים של האישה:	מקום קבוע לפני המלחמה:	ארץ המגורים: טוניס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר עממי	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: סוס	האם היית במחנות? אילו ומתי?		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	מקום השחרור: סוס	תאריך השחרור: 1943	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: אלג'יר, צרפת	שנת עליה: 1947	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי בשנת 1930 בעיר סוס בטוניסיה למשפחה דלת אמצעים ולמדתי בבית הספר על שם אלכסנדר דיומא.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

עם כניסת הגרמנים לטוניסיה, רוכזו יהודי העיר והוליכו אותנו שורות שורות לעבודה ומי שעצר קיבל מכות מקומנדר פריץ, המפקד הגרמני. הוכרחנו לעבוד טלאי צהוב והוצבנו לעבוד בבית הקברות בכריית בורות למתים, עבודה פיזית קשה מאוד ואני הייתי בן 12 וחצי. אבי הוצא ממיטתו בחצות הלילה על מנת לעבוד. עקב ההפצצות שמיעתו של אבי נפגעה. חיינו בפחד מתמיד כי לא ידענו מה ילד יום. אמי ואחותי חוייבו לכבס את הכביסה של הנאצים. בלילות היה עלינו לכבות את האורות והיה עוצר כללי ברחובות. מי שהפר אותו או כל אחד מחוקי הנאצים נורה במקום. העוצר נמשך כשבעה חודשים עד שבעלות הברית בפיקודו של מונטגומרי שחררו את העיר ורחובותיה התמלאו בחוגגים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

השתייכתי לקבוצת בית"ר בעיר ואז גמלה בלבי ההחלטה לעלות לארץ ישראל. נסעתי דרך אלג'יר ועברתי את הגבולות עם תעודות מזויפות. שוכנתי בבית"ס אליאנס ואז מנהיגי הסוכנות היהודית ראו שאני דובר שפות והטילו עלי לארגן קבוצות לקבל חיסון. באחת הפעמים שלחתי קבוצה והם חזרו בבהלה, שאלתי אותם מה קרה והם ענו לי שהמשטרה רוצה לעצור אותם. ביררתי את הנושא והתברר שאלו היו עולים ממרוקו וביקשו מהם להתרחץ לפני שעושים להם את החיסון. חזרתי איתם וארגנתי שירחצו אותם ואז עשו להם את החיסון ולמחרת שלחתי אותם לאוניה בדרכם לארץ. לאחר מספר חודשים הפלגתי למרסיי כשבידי פספורט פולני עם שם בדוי. כשקראו לי עליתי לספינה שהיו עליה 300 יוצאי פולין ובמשך חודש ימים הפלגנו בים ללא מים ומעט אוכל. בשעת לילה הגענו לעתלית.

נא ספרי/י על חיךך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לעתלית אנשי הקיבוץ לקחו אותנו ולמחרת הסיעו אותנו בשיירה לירושלים להצטרף ללוחמים. במלחמה נלחמתי בשייח ג'ראח ובהתקפה על הסודנים ברמת רחל. בהפוגה הראשונה שיחקנו כדורגל עם הלגיון הערבי בתוך שטח הפקר ובקרבת הזה הם ניצחו. נלחמתי בכל המלחמות, כאשר במלחמת ששת הימים הלכתי לפנות מוקשים בשייח ג'ראח ושם נפצעתי ורגלי נקטעה. הוכרתי כנכה צה"ל ויש לי מכתבי הוקרה מעוזי נרקיס מפקד ירושלים שציין לשבח את פעולותיי בירושלים. כיום מתגורר במבשרת ציון, אב לחמישה ילדים וסב לשמונה עשר נכדים.

ראיון: יפעת רובשיץ
מבשרת ציון. ספטמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג